

РЕШЕНИЕ

№ 27152

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3574** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. Н. Ф. срещу Решение № Ж-143/18.02.2026г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е-11В-00-1/06.01.2026г., подадена от Ф..

В жалбата са изложени съображения, че издаденото от КЕВР решение е при недобросъвестно и несправедливо упражняване на правомощията ѝ, при неизяснени факти и обстоятелства, значими за случая. Претендират се конкретни съществени нарушения, допуснати от Комисията, които се твърди да са следните:

-необсъждане на допълнителната жалба и приложените доказателства (визира се жалба вх.№ Е-11В-00-1/03.02.2026г.); не е изискано становища по новопредставените доказателства.

-нарушение на принципите на обективност и служебното начало;

-неправилно установяване на фактите. Жалбоподателят твърди, че КЕВР неправилно е приела, че обектът никога не е бил присъединен към електроразпределителната мрежа, като посочва, че от 1976г. и до настоящ момент къщата, която е собственост на неговия дядо /починал/, е със заплащани суми за потребена ел.енергия.

- оспорва се твърдението на КЕВР, че „липсата на електрозахранване не е в резултат на настъпилите аварии, а на липсата на присъединен към електроразпределителната мрежа на ЕРМ

Запад обект“, като подробно се излагат аргументи в тази насока-съществуваща партида и клиентски номер; фактури и касови бележки за електроенергия; електромер; снимки; данъчни документи;

Твърди се, че КЕВР е възприела безкритично становищата на „ЕРМ Запад“ и „Електрохолд Продажби“, без да ги съпостави с останалите доказателства. Неправилно е приложен материалния закон, като Комисията неправилно е приела, че присъединяването следва да стане по реда за нов обект по Наредба № 6, въпреки че обектът вече е законно присъединен. Искане се отмяна на решението на КЕВР и връщане на преписката за ново произнасяне със задължителни указания на съда относно тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени решението на КЕВР, която бъде задължена да даде указания на „Електрохолд България“ ЕООД и „ЕРМ Запад“ ЕАД, а не на „Електрохолд продажби“ ЕАД, да възстановят повредата по линията. На основание чл.56 и чл.58 от Общите условия за използване на електроразпределителната мрежа се моли съда да задължи дружествата да заплатят обезщетение. Претендират се разноси. Депозирани са писмени бележки, в които се поддържат вече изложените доводи.

Ответникът чрез процесуален представител юр.б. моли за отхвърляне на жалбата, поради недоказване на доводите, изложени в нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозирани са писмени бележки.

Заинтересованите страни „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД и „Електрохолд продажби“ ЕАД не изпращат представители. В представено писмено становище „Електрохолд продажби“ ЕАД застъпва твърдение за недопустимост на жалбата, тъй като жалбоподателят Ф. не притежава активна процесуална легитимация. Поддържа своето становище, вече изразено в писмо-становище №10000017802/19.01.2026г, акцентирайки на обстоятелството, че в обекта 15 години е ползвана ел.енергия без да бъде заплащана, като предметът на оплакване в действителност е претенция от нетитуляр за недължимост на фактурираната електрическа енергия. Изложени са доводи и по същество на делото относно правомощията на дружеството и характера на спора.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

На 05.11.2025г. В. Н. Ф. е подал жалба до председателя на УС на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (с копие до управителя на „Електрохолд България“ ЕООД), в която посочил, че от страна на служителите на „ЕРМ Запад“ ЕАД се бездейства да бъде възстановено електрозахранването на ползвана от него къща в махала Здравковци, [населено място], [община]. Изложил твърдения относно собствеността на къщата, присъединяването ѝ към електропреносната мрежа, партидата ѝ, констатираното прекъсване на електрозахранването на 02.10.2025г. и последващите предприети действия и разговори със служители на енергийния оператор за възстановяване на захранването.

На 26.11.2025г. В. Ф. подал повторна жалба до „Електрохолд България“ ЕООД и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (по повод изпратен му имейл от „Електрохолд България“ ЕООД, че са възпрепятствани да изпратят своевременен отговор, поради необходимост от проверка), в която отново поставил въпроса за спешно възстановяване на електрозахранването на къщата.

На 08.12.2026г. В. Ф. подал трета по ред жалба с настояване за решаване на проблема.

На 17.12.2025г. на електронната му поща е получен отговор от „Електроразпределителни мрежи

Запад“ ЕАД, че посочената в неговите жалби точка на доставка на ел. енергия е с друг титуляр и доколкото той не е заявил, че е престанал да бъде ползвател, е необходимо да се изясни чрез документи кой притежава правото на ползване на имота, както и законността на сградата, находяща се в [населено място], махала Здравковци.

На 22.12.2025г. е получено електронно писмо и от „Електрохолд Продажби“ ЕАД, че дружеството не е собственик на разпределителната мрежа и няма лицензия за нейната поддръжка и експлоатация, поради което не може да вземе отношение по поставените въпроси. Титуляр на посочената точка на доставка в [населено място] е различно лице.

На 06.01.2026г. В. Ф. депозирал жалба до Комисията за енергийно и водно регулиране (вх. №1000001749961/08.12.20205г.) срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд България“ ЕООД относно бездействие на служители на ЕРМ Запад и „Електрохолд България“ ЕООД да възстановят електрозахранването в ползвана от него наследствена къща в м. Здравковци, [населено място], Трън.

Във връзка с постъпилата жалба и на основание чл.142 и 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. КЕВР е изисквала от ЕРМ Запад ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД представянето на цялата преписка, както и мотивирано становище по повдигнатите с жалбата въпроси, в това число и информация за предприетите действия.

С писмо от 19.01.2026г. „Електрохолд Продажби“ ЕАД изразило позиция относно обхвата на лицензионната му дейност и че не извършва дейности по отстраняване на повреда и възстановяване на електрозахранването в описания обект в махала Здравковци, [населено място]. Посочило, че договорът за въпросния обект, който е регистриран с клиентски номер 300110453894, не е с титуляр В. Ф.; посочило, че ако той е собственик и ползвател на въпросния имот следва надлежно да представи документ за собственост и съответно подаде заявление за встъпване в договорни отношения с „Електрохолд Продажби“ ЕАД. В писмото е коментиран и друг клиентски номер за друг обект в същия район (310265824948 с титуляр В. Ф.), за който са посочени постъпилите плащания, наличие на надвзета сума, като изрично е посочено, че сумата не може да бъде прехвърляна по друг договор, с различен от жалбоподателя титуляр.

С писмо от 19.01.2026г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД изразило позиция, че към електроразпределителното дружество няма присъединен обект в махала Здравковци на [населено място], като жалбоподателят Ф. не е клиент на дружеството за обект в тази махала. Клиент в тази махала и за посочената точка на доставка е П. П., а посоченият в жалбата абонатен номер [ЕГН] е за обект в [населено място], махала „Лулинци“, която е на няколко километра от махала Здравковци. Посочило и какви прекъсвания на електрозахранването е имало в периода 02.10.2025г.-08.10.2025г. в [населено място] и че дружеството своевременно е възстановило електрозахранването; посочило, че липсата на електрозахранване до спорния обект не е в резултат на настъпили аварии в електроразпределителната мрежа, а се касае за необитаем обект, който не е присъединен към мрежата, за което прилага снимка.

На 03.02.2026г. В. Ф. депозирал допълнителна жалба, оспорвайки становището на „ЕРМ Запад“ ЕАД и твърдейки, че къщата е била собственост на дядо му, електрифицирана е от 1976г., като за потребената ел. енергия до 2010г. редовно са плащани начислените суми и до 02.10.2025г. електропреносната линия до къщата е била обслужвана и с отстраняване на временните прекъсвания, без да се предявяват претенции за плащане. Към жалбата са приложени приходни квитанции за данък сгради за периода 1994-1997, фактури за заплащана ел.енергия 2009-2010г. за клиентски номер 300110453894/аб. №[ЕГН] и служебни бонове за заплащана ел. енергия от същия период.

Жалбата на г-н Ф. е разгледана от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР и

възприета за неоснователна. В тази връзка дирекцията изготвила доклад вх.№ Е-Дк-211/12.02.2026г., с който предложила Комисията да го приеме и да вземе решение на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба №3 за прекратяване на административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11В-00-1/06.01.2026г., подадена от В. Н. Ф..

На заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране, проведено на 18.02.2026г., докладът вх.№ Е-11В-00-1/06.01.2026г. е приет и взето решение № Ж-143/18.02.2026г. за прекратяване на адм. производство по преписката, образувана по жалбата на В. Ф. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД. В мотивите на решението е посочено, че г-н Ф. е собственик на обект за потребление на ел.енергия в махала Лулинци на [населено място] с кл.№ 310265824948, а не на обект в махала Здравковци на същото село; ако твърди, че е реален собственик или ползвател на обекта в махала Здравковци, следва да представи надлежни документи удостоверяващи правото му пред енергийното дружество, доколкото представените документи към преписката не доказват наличие на права върху имота в махала Здравковци. Посочено е, че обектът на посоченото място не е присъединен към електроразпределителната мрежа на ЕРМ Запад, като присъединяване може да се осъществи по реда на Наредба 6. Не се установяват нарушения от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“,ЕАД и „Електрохолд продажби“ЕАД на нормативната уредба, уреждаща преустановяване на преноса на ел.енергия и попадаща в контролните правомощия на КЕВР, поради което подадената жалба се възприема за неоснователна.

Съобразявайки установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (цитирана в обжалваното решение като Наредба №3)

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Съдът не споделя възражението на заинтересованата страна „Електрохолд Продажби“ ЕАД, че жалбата е недопустима поради липса на активна процесуална легитимация на жалбоподателя, тъй като същият не бил клиент на процесния обект и не притежавал вещни или облигационни права върху него. За да е допустима жалбата пред КЕВР, е достатъчно лицето да твърди, че негови права или законни интереси са засегнати от действия или бездействия на енергийното предприятие. Дали жалбоподателят действително притежава качеството „клиент“ и какви права произтичат от това е въпрос по съществуването на административноправния спор, а не предпоставка за допустимостта на производството. Следва да се отбележи и че изложената от „Електрохолд

Продажби“ ЕАД теза не е последователна. От една страна дружеството оспорва правния интерес на жалбоподателя, а от друга страна в становището си приема, че за процесния обект до 2010г. е заплащана електрическа енергия, твърди, че впоследствие такава е ползвана без заплащане, както и указва на жалбоподателя да удостовери правата си върху имота и да предприеме действия по встъпване в договорни отношения с дружеството. Тези твърдения сами по себе си сочат, че дружеството разглежда жалбоподателя като лице, което претендира права във връзка с процесния обект, а не като напълно неотнормимо към спорното правоотношение.

Неоснователно е и възражението, че Комисията не разполага с правомощия да разгледа жалбата, тъй като спорът бил свързан единствено с договорните отношения между енергийното предприятие и клиента. От съдържанието на жалбата е видно, че оплакванията са насочени срещу твърдяно бездействие на лицензираните дружества да възстановят електрозахранването на процесния обект, поради което жалбата попада в обхвата на правомощията на КЕВР по чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката. Дали тези оплаквания са основателни е също въпрос по съществуването на спора.

Неоснователно е и искането на жалбоподателя за замяна на заинтересованата страна „Електрохолд Продажби“ ЕАД с „Електрохолд България“ ЕООД, тъй като жалбата до КЕВР била насочена срещу последното дружество. Предмет на настоящото съдебно производство е законосъобразността на Решение № Ж-143/18.02.2026 г. на КЕВР. Съдът не е обвързан от начина, по който жалбоподателят е посочил адресатите на първоначалната си жалба, а от съдържанието на административната преписка и административния акт. Именно КЕВР е определила лицата, чиито права и законни интереси могат да бъдат засегнати от постановеното решение, като е разгледала жалбата по отношение на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД, изисквала е становища от тях и е постановила решението си след обсъждане на събраните по отношение на тези дружества данни. Освен това от материалите по административната преписка е видно, че оплакванията на жалбоподателя касаят дейности по разпределение на електрическа енергия и снабдяване с електрическа енергия, които се осъществяват съответно от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД, докато „Електрохолд България“ ЕООД е друго дружество от корпоративната група на Електрохолд и не е титуляр на лицензия за извършване на тези дейности. Поради това липсват основания за конституирането му като заинтересована страна в настоящото производство.

Материалния закон е приложен правилно от КЕВР.

По делото няма спор, че имотът в махала Здравковци, [населено място], общ.Трън е с клиентски номер 300110453894/аб. № [ЕГН] и титуляр на партидата пред енергийното дружество- П. П., както и че жалбоподателят Ф. е титуляр пред енергийното дружество във връзка с имот в махала Лулинци, който имот е с клиентски номер № 310265824948.

Горните факти предпоставят КЕВР да отговори на два въпроса: има ли жалбоподателят В. Ф. право да иска възстановяване на електрозахранването в обекта в махала Здравковци и ако има право, то каква е конкретната причина да няма електрозахранване в посочения имот.

В конкретния случай жалбоподателят не е доказал, че е собственик, носител на вещно право или ползвател на процесния обект, поради което неоснователно е възражението му, че КЕВР не е изяснила в пълнота причините за липсата на електрозахранване на обекта и не е обсъдила подробно представените от него фактури и платежни документи за периода до 2010 г.

Предмет на производството по чл. 22 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147 от Наредба № 3 е проверката дали лицензираното енергийно предприятие е нарушило свои задължения спрямо жалбоподателя. За да възникне такова задължение, следва да е установено, че жалбоподателят притежава качество, което му дава основание да претендира извършването на съответната услуга или изпълнението на конкретно задължение от страна на лицензианта. В случая, от събраните по преписката доказателства не се установява жалбоподателят да е титуляр на клиентската партида за процесния обект, нито да е доказал по надлежния ред права на собственост или друго вещно или облигационно право, което да го легитимира като лице, спрямо което лицензираните дружества дължат възстановяване на електрозахранването. Самият жалбоподател признава, че титуляр на партидата е друго лице.

Представените фактури и платежни документи за електрическа енергия с допълнителната жалба от 03.02.3026г. удостоверяват единствено, че за процесния обект в минал период е съществувала клиентска партида и са извършвани плащания. Съответно, представените приходни квитанции на ДС Трън за данък сгради удостоверяват, че родственици на жалбоподателя за минал период са заплатили данък за имот в [населено място]. Тези писмени доказателства обаче не установяват, че към момента на подаване на жалбата жалбоподателят е придобил права върху обекта в махала Здравковци или е страна по правоотношение с лицензираните дружества. Поради това тези доказателства не са годни да обосноват извод за възникнало спрямо него задължение на енергийните предприятия да възстановят електрозахранването.

При липсата на доказана правна връзка на жалбоподателя с процесния обект КЕВР не е била длъжна да извършва детайлна проверка относно техническите причини за липсата на електрозахранване или историята на електроснабдяването на имота, тъй като установяването на тези обстоятелства не би могло да промени крайния извод относно неоснователността на жалбата. След като не е установено съществуването на нарушено право на жалбоподателя, правилно Комисията е приела, че не са налице предпоставките за даване на задължителни указания по чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 и на основание чл. 147, ал. 1 от същата е прекратила преписката.

Жалбоподателят Ф. не е доказал наличието на права върху имота, във връзка с който е предизвикал спора. Нито удостоверението за наследници, нито удостоверенията за раждане, представени с жалбата, доказват собственост. Те доказват само кои са наследниците на починалото лице и че сред тях е и жалбоподателя. За да се приеме, че жалбоподателят е собственик или съсобственик на процесния имот, следва да е установено, че наследодателят действително е бил собственик на този имоти и че жалбоподателят е придобил собственост по

наследяване. Такива доказателства не са представени.

Не се спори и че титуляр на клиентската партида за процесния обект е трето лице, различно от жалбоподателя и от наследниците на неговия наследодател. Жалбоподателят не е представил доказателства, че е встъпил в правоотношението с лицензираните дружества или че е придобил правата на титуляра на партидата.

При тези данни представените фактури и платежни документи за електрическа енергия, макар да удостоверяват, че в минал период за процесния обект е съществувала клиентска партида, не установяват наличието на права на жалбоподателя върху имота или върху партидата. Следователно те не могат да обосноват извод, че лицензираните дружества са били длъжни именно спрямо него да възстановят електрозахранването.

При липсата на доказана правна връзка между жалбоподателя и процесния обект Комисията правилно е приела, че не е установено нарушение на задължения на лицензираните дружества спрямо него. При това положение не е било необходимо в рамките на производството по чл. 147 от Наредба № 3 да се изследват в пълнота техническите причини за липсата на електрозахранване или историята на електроснабдяването на имота, тъй като изясняването на тези обстоятелства не би могло да преодолее липсата на доказано право на жалбоподателя да претендира възстановяване на електрозахранването.

С оглед всичко гореизложено постановеното решение е правилно и законосъобразно, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника и заинтересованата страна „Електрохолд продажби“ ЕАД са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, каквито тези две страни своевременно са претендирали. Съдът намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на всяка една от тези страни в размер, определен съобразно чл.37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно по 100 евро.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. Ф. срещу Решение № Ж-143/18.02.2026г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА В. Н. Ф. да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. Н. Ф. да заплати на „Електрохолд продажби“ ЕАД сумата от 100 евро,

представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.